

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 199 / 2022

(Αριθμός Κατάθεσης Αίτησης: 1459/261/20-9-2021)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, η οποία ορίσθηκε σύμφωνα με το νόμο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Μαΐου 2022, χωρίς
τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: της μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία
"ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και τον διακριτικό τίτλο "ΓΕΑ
– GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", με Α.Φ.Μ. 997495285, που εδρεύει στην
Αθήνα (οδός Λαζάρου Σώχου αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της
(Α.Μ.).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Του στην
εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το beach bar
που βρίσκεται στη 2) Της ομόρρυθμης εταιρείας με την
επωνυμία με ΑΦΜ
το οποίο βρίσκεται στη 3) της ετερόρρυθμης εταιρείας με
την επωνυμία όπως εκπροσωπείται
νόμιμα, η οποία εκμεταλλεύεται την επιχείρηση ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ με το διακριτικό

2^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

τίτλο το οποίο βρίσκεται στην ακτή ΕΚ ΤΩΝ
οποίων παραστάθηκε η δεύτερη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της
ενώ οι πρώτη και τρίτη δεν
παραστάθηκαν.

Η αιτούσα κατέθεσε την από 20-9-2021 με αριθμό κατάθεσης
1459/561/2021 αίτηση στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου, η συζήτηση
της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 24-1-2022 και κατόπιν
αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι
ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο και περιέχονται και στο έγγραφο
σημείωμα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας Δικηγόρου της κατά
τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, που σημειώθηκε στο δικόγραφο
της αίτησης, λόγω μη τήρησης πρακτικών, παραιτήθηκε από το δικόγραφο
αυτής (αίτησης) ως προς την πρώτη των καθ' ων η αίτηση. Επομένως, κατά τις
διατάξεις των άρθρων 294, 295 § 1, 297 και 299 ΚΠολΔ, θεωρείται ότι η αίτηση
δεν έχει ασκηθεί αναφορικά αυτή, ως προς την οποία η δίκη έχει καταργηθεί.

Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 4866/9-3-2022 έκθεση
επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Θεσσαλονίκης

που προσκομίζει η αιτούσα, αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με
κλήση προς συζήτηση επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρα 122, 123,
124 § 2, 126 § 1 περ. γ', 128 § 4, 129 § 2 και 686 § ΚΠολΔ) στην τρίτη των
καθ'ων. Εφόσον από τις ανωτέρω προκύπτει νομότυπη και εμπρόθεσμη
κλήτευση αυτής για την αναγραφόμενη ανωτέρω δικάσιμο, πρέπει αυτή να
δικαστεί ερήμην, να προχωρήσει όμως η συζήτηση σαν να ήταν και αυτή
παρούσα.

3^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 § 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ. ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 § 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με το Ν. 4481/2017 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 « 1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους

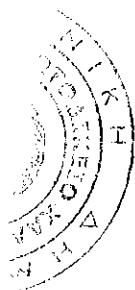

4^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου.....», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του..... ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39.....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει

5^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου...3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «άρθρο 5 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς

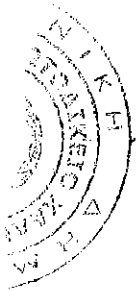

6^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων,.....ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικός ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,.....». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης

7^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης

8^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του ν. 2054/92 (ΦΕΚ Α` 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για

9^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τι στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/92, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων), το φωνογράφημα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία

10^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του ν. 2054/92) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993.....6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές

11^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6.....» Εξάλλου, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν

12^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ.....». Επίσης στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους....» Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και

13^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

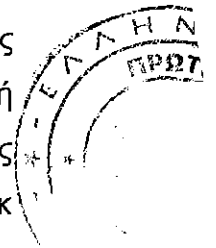
προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22§6 Ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Για αυτό κι ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκαση της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 Ν.

ΝΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΣ

14^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΠρεβ 122/2017 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΣυρ 2/2015, ΝΟΜΟΣ, Γ.Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα με την κρινόμενη αίτησή της εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την

15^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική της λειτουργία εγκρίθηκε με την από ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 3245/30.12.2011, και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρ. 49§1 Ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει δικαστικά και εξώδικα την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς – μέλη του και μάλιστα

16^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι σε κάθε περίπτωση οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιο της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη, όπως οι παιδότοποι, προβλέπει ειδική κατηγορία Β2α και η αμοιβή ορίζεται εφάπαξ κατ' έτος για χώρους έως 200 τμ στο ποσό των 300 ευρώ και γι' αυτές που η μουσική είναι απαραίτητη, όπως καφέ – μπαρ, προβλέπει ειδική κατηγορία Α2 και η αμοιβή ορίζεται εφάπαξ κατ' έτος για χώρους από 101 τμ έως 200 τμ στο ποσό των 2.100 ευρώ, και για επιχειρήσεις από 201 έως 300τ.μ σε 2500 ευρώ. Ότι οι καθ'ων η αίτηση διατηρεί και εκμεταλλεύονται, η β' των καθ'ων ένα καφέ μπαρ στη η δε τρίτη καφέ μπαρ στην ακτή . Ότι στα πλαίσια της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας οι καθ'ων χρησιμοποίησαν και εξακολουθούν να χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας των ως άνω χώρων, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες – εκτελέσεις ελλήνων και ξένων ερμηνευτών – εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι γι' αυτή χρήσιμη και απαραίτητη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδά τους. Ότι αν και η ίδια κάλεσε τις καθ'ων να της καταβάλουν

17^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

το ποσό που καθορίσθηκε με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο της, η τελευταία υπήρξε αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι με βάση το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο η ετήσια ελάχιστη αμοιβή της ανέρχεται για κάθε ένα από τα παραπάνω έτη στο ποσό των 2.100 ευρώ για το καφέ μπαρ από 101 έως 200τ.μ και στο ποσό των 2500, κατ' έτος για επιχειρήσεις από 201 έως 300τ.μ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ σε ποσοστό 24%. Ενόψει των ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της, αλλά και επείγουσα περίπτωση ζητεί: α) να καθορισθεί προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση των καθ'ωννα υποχρεωθούν οι καθ'ων η αίτηση να της προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως και παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 686 επ. σε συνδυασμό με άρθρο 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και 22 ΚΠολΔ), είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα αναγκαία για τη θεμελίωσή της πραγματικά περιστατικά, χωρίς να απαιτείται για το ορισμένο αυτής η αναφορά των τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών που εκπροσωπούνται από κάθε μέλος της αιτούσας και, κατ' επέκταση από την τελευταία ούτε η αναφορά της υπηκοότητάς τους και όλων των έργων τους ούτε το περιεχόμενο εκάστης επιμέρους συμφωνίας ανάθεσης του δικαιώματός τους διεκδίκησης και είσπραξης της εύλογης αμοιβής τους στην αιτούσα, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η καθ' ης, αφού, ενόψει του απορρέοντος από τη διάταξη του άρθρου 7 ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου, αρκεί για το ορισμένο της υπό κρίση αίτησης η αναφορά ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν το σύνολο της κάθε κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, ημεδαπών ή αλλοδαπών και των έργων αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά τους, όπως ρητά αναφέρεται στην

18^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

παραπάνω διάταξη, χωρίς να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά αυτών ούτε η διευκρίνιση κάθε επιμέρους σχέσης που τους συνδέει με κάθε δικαιούχο. Περαιτέρω η αίτηση είναι νόμιμη, μόνο για το αίτημα ως προς το ήμισυ της αμοιβής σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 729, 731, 732 του ΚΠολΔ, 346 ΑΚ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την επιδίκαση τόκων από χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της υπό κρίση αίτησης (για το αιτούμενο ποσό κάθε έτους από την 1^η Ιανουαρίου του επόμενου έτους), το οποίο είναι απορριπτέο, διότι η αιτούσα δεν επικαλείται συγκεκριμένη και ειδική προγενέστερη της επίδοσης της αίτησης όχλησής της προς την καθ' ης για την καταβολή των αντίστοιχων ποσών ούτε ορισμό δήλης ημέρας καταβολής τους, ενώ το αίτημα περί νομίμων τόκων επί του ποσού που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ δεν είναι νόμιμο ούτε από το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης αίτησης, διότι η υποχρέωση αυτή γεννάται από τη στιγμή καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕφΑθ 8884/2003 ΕΛΛΔνη 45.1102, ΕφΑθ 9411/2000 αδημ.). Σημειωτέον δε, ότι ως προς τη δεύτερη των καθ'ων αφορά μόνο χρήση που ήταν ενεργή κατά το χρόνο άσκησης της αίτησης, ενώ και ως προς την τρίτη δεν πιθανολογήθηκε ότι πέραν της χρήσης 2021, είχε πάψει η χρήση για το 2020 και επομένως θεωρείται ότι νομίμως ζητείται ο καθορισμός της προσωρινής τιμής και για τα δύο συνεχόμενα έτη. Ήτοι ως προς την τρίτη, στην προκείμενη περίπτωση η αίτηση αφορά στον προσδιορισμό αμοιβής για χρήση, η οποία άρχισε μεν κατά το παρελθόν, αλλά εξακολουθεί να γίνεται κατά το χρόνο της άσκησής της, και όχι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, που έχει παύσει κατά την άσκησή της, ώστε να είναι ανεπίτρεπτος ο προσωρινός προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής της, όπως ζητείται με την κρινόμενη αίτηση, και να μπορεί να ζητηθεί μόνο ο οριστικός προσδιορισμός με άσκηση τακτικής αγωγής. Πρέπει, επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

19^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

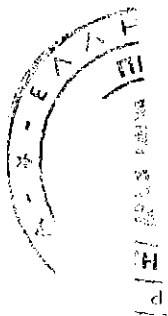
Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων

που εξετάστηκαν νομότυπα στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας και της β' καθ' ης η αίτηση, αντίστοιχα, από όλα τα έγγραφα τα οποία νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι παρόντες διάδικοι, από όσα ανέπτυξαν προφορικώς στο ακροατήριο και με το σημείωμά τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, σε συνδυασμό και με όλη γενικά τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα εξής : Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ-οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε

20^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, δηλαδή τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β΄ 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί-μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από

21^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

τα ανωτέρω σε συνδυασμό και με την 17817/30-1-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49§1 Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49§1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταιρών της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες -μη επίδικες- γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM-Ελβετία, GVL-Γερμανία, SPEDI-DAM & ADAMI-Γαλλία, AIE & A ISC-Ισπανία, SAMI-

23^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

.....

συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυσσόμενης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του Ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα ΚΕΡΔΟΣ της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα ΑΥΓΗ της 20/04/2012, και (γ) στην Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 19/04/2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευση του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι : (α) στην Εφημερίδα ΑΓΟΡΑ της 29/05/2015, (β) στην εφημερίδα ΑΥΓΗ της 06/05/2015 και (γ) στην Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 18/06/2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό για χώρους ψυχαγωγίας, για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη (όπως καφετέριες, καφέ-μπάρ, μπυραρίες, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, λαϊκά

24^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

πάλκα, μπαρ-ρέστοραν, μπιστρό, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach lounge bars), η ως άνω αμοιβή καθορίστηκε για την κατηγορία που ανήκει η β' των καθ'ων στο ποσό των 2.100 ευρώ ετησίως ήτοι για τις επιχειρήσεις με επιφάνεια από 101 τμ έως 200 τμ. και για πέντε μήνες λειτουργίας στο ποσό των 750 ευρώ, ενώ η τρίτη των καθ'ων βάσει του αμοιβολογίου που ανήκει για επιχειρήσεις από 201 έως 300 τ.μ $2500 \times 50\% = 1250$ ευρώ για το έτος 2020 και επίσης το ίδιο ποσό για το έτος 2021, πέραν του ΦΠΑ που αναλογεί σε όλες τις περιπτώσεις για λειτουργία επίσης έως 5 μήνες κατ' έτος, όπως ομολογεί η αιτούσα ότι αμφότερες οι επιχειρήσεις είναι εποχιακές και λειτουργούν για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των 5 μηνών ετησίως. Περαιτέρω, η β' των καθ'ων ισχυρίζεται ότι το έτος 2020 προέβη σε αλλαγή της άδειας και της λειτουργίας της επιχείρησής της και πλέον αυτή λειτουργεί ως καφέ – πιτσαρία – αναψυκτήριο και η μουσική δεν είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της, πλην όμως δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθ'ης προέβη και σε πραγματική μεταβολή του τρόπου λειτουργίας της επιχείρησής της, η οποία εξακολουθεί και να διαφημίζεται διαδικτυακά ως και ο σχετικός ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος.

Επίσης, πιθανολογείται ότι οι καθ'ων γνωρίζουν την υποχρέωσή τους να καταβάλουν αμοιβή για τη χρήση έργων που πραγματοποιούν εντός των χώρων των επιχειρήσεών τους, εντούτοις αρνούνται να πράξουν τούτο και συνεπώς υφίσταται ενεργής αξίωση της αιτούσας για αμοιβή για τη χρήση μουσικής. Με βάση τα προαναφερόμενα η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η καθ'ης για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου στους ως άνω χώρους πρέπει να καθοριστεί προσωρινά με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, εντασσομένων στις ως άνω κατηγορίες για λειτουργία επιχειρήσεων για λιγότερο από 5 μήνες το χρόνο. δηλαδή στο σύμφωνα με το αμοιβολόγιο. Ακολούθως, πιθανολογήθηκε ότι η εν λόγω αμοιβή που έχει καθοριστεί από την αιτούσα δεν είναι υπερβολική, καθώς αφενός η χρήση της μουσικής δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες για αύξηση των εισοδημάτων της β' των καθ'ων απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού που πρότεινε αυτή, πλην όμως πιθανολογήθηκε ότι για το έτος 2021 η β' των καθ'ων

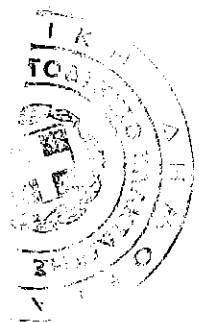

25^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

Λειτουργήσε για δύο μήνες (Μάιο – Ιούνιο) δίχως τη χρήση μουσικής, η οποία και είχε απαγορευτεί λόγω των έκτακτων μέτρων για την πρόληψη της πανδημίας covid 19 και το Δικαστήριο κρίνει ότι και η αμοιβή της αιτούσας πρέπει να μειωθεί στο προσήκον μέτρο, ήτοι να καθοριστεί στο ποσό των 450 ευρώ για το έτος 2021, από το οποίο πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό των 100 ευρώ που έχει καταβάλει η β' των καθ'ων δεκτής γενομένης της ένστασης συμψηφισμού που αυτή πρότεινε, διότι την καταβολή δεν αμφισβήτησε η αιτούσα, ήτοι πρέπει να οριστεί στο ποσό των 350 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 1-1-2021 έως 31-12-2021. Περαιτέρω, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, για τη β' των καθ'ων στο ποσό $(350 \text{ ευρώ} \times 50\%) = 175 \text{ ευρώ}$ και στο ποσό των $(2500 \times 50\%) = 1250 \text{ ευρώ}$ για τη γ' των καθ'ων για το χρονικό διάστημα από 1-1-2020 έως 31-12-2021 καθόσον πολλοί απ' αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ'ων να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως προς τη β' και γ' των καθ'ων, ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό και να καταδικασθούν οι καθ'ων, λόγω της ήττας τους, στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά παραδοχή ως βάσιμου του νόμιμου αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 191§2, 176 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 84§2 Ν. 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την αίτηση ως προς την α' των καθ'ων
ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία της β' των καθ'ων και ερήμην της γ' των καθ'ων.

26^η σελ. της με αριθμό 199 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ'ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας α) η β' των καθ'ων για τα έτος 2021 στο ποσό των τριακοσίων 350 ευρώ πλέον ΦΠΑ (24%), β) η γ' των καθ'ων για τα έτη 2020-2021 στο ποσό των 1250 ευρώ κατ' έτος πλέον ΦΠΑ (24%), ήτοι στο συνολικό ποσό των δυόμισι χιλιάδων ευρώ (2500) ευρώ πλέον ΦΠΑ 24%.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τη β' των καθ'ων να καταβάλει ως προσωρινή αμοιβή στην αιτούσα το ποσό των εκατόν εβδομήντα πέντε 175 ευρώ και τη γ' των καθ'ων το ποσό των χιλίων διακοσίων πενήντα 1250 ευρώ, με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τις καθ'ων να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις καθ'ων η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των εκατό (100) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στις 16 Ιουνίου 2022, στον σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(για τη δημοσίευση)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
Πολύγυρος
Η Γραμματέας

